

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ว่าด้วย การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์
ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบังคับว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๑๘ (๑๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

“ก.พ.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ข้อ ๔ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดชั้นเงินเดือน ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทผู้บริหารจำนวนหนึ่งคน
- (๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทผู้แทนคณาจารย์จำนวนหนึ่งคน
- (๔) กรรมการที่แต่งตั้งจากราชการจำนวนหนึ่งคน

กรรมการตาม (๒) (๓) และ (๔) ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

ให้หัวหน้าสำนักงานอธิการบดีเป็นเลขานุการ และผู้อำนวยการกองกลางเป็น

ผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดชั้นเงินเดือน

ข้อ ๗ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษตามข้อบังคับนี้ให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้นจะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร ถึงประธานกรรมการ โดยให้ยื่นต่อหัวหน้าสำนักงานอธิการบดี ภายในเวลาสามสิบวันนับตั้งแต่วันรับทราบคำสั่งลงโทษ

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาประกอบการอุทธรณ์ ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อประธานกรรมการ ในเวลาใดๆ ก่อนที่คณะกรรมการจะพิจารณาอุทธรณ์เสร็จสิ้น

ให้คณะกรรมการรับฟังคำแถลงการณ์ของผู้อุทธรณ์โดยให้ผู้บังคับบัญชาที่สั่งลงโทษเข้าร่วมรับฟังคำแถลงและให้มีโอกาสแถลงแก้ได้ด้วย

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาอุทธรณ์ กรณีที่มีการสอบสวน ผู้จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ ในการรักษาวินัยของข้าราชการตลอดจนประโยชน์ของผู้จะอุทธรณ์และเหตุผลความจำเป็นอื่น ๆ ประกอบกัน

ข้อ ๙ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านกรรมการหรืออนุกรรมการผู้พิจารณาอุทธรณ์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำที่ทำให้ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ
- (๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำที่ทำให้ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ

(๓) มีสาเหตุโดยตรงเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษ หรือเป็นคู่สมรส บุพการี หรือผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดา หรือมารดา กับผู้กล่าวหา หรือเป็นผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษ

การคัดค้านกรรมการ ผู้พิจารณาอุทธรณ์นั้นต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่คณะกรรมการจะเริ่มพิจารณาอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง กรรมการผู้ถูกคัดค้านจะถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้ากรรมการผู้นั้นมิได้ถอนตัว ให้ประธานกรรมการพิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่า ข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือให้แจ้งกรรมการผู้นั้นทราบและมีให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้น เว้นแต่เห็นว่าการให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าเพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้

ข้อ ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ให้ถือวันที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษหรือวันที่มีการแจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษทราบพร้อมกับมอบสำเนาคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษโดยทำบันทึกลงวันเดือนปีเวลาและสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้วแต่กรณีเป็นวันทราบคำสั่ง

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษรับทราบคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งได้โดยตรง ให้แจ้งคำสั่งลงโทษ ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษ ที่ปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ และให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้รับทราบคำสั่งลงโทษหลังจากครบเจ็ดวัน นับแต่วันที่ส่งคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์

ข้อ ๑๑ วันยื่นอุทธรณ์ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ด้วยตนเอง ให้เจ้าหน้าที่ออกใบรับไว้เป็นหลักฐาน และให้ถือวันที่ปรากฏในใบรับเป็นวันที่ยื่นอุทธรณ์

กรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถยื่นอุทธรณ์ด้วยตนเอง ให้ส่งทางไปรษณีย์โดยถือว่าวันที่ไปรษณีย์ประทับตรารับเป็นวันที่ยื่นอุทธรณ์

เมื่อได้ยื่นอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ผู้อุทธรณ์มีสิทธิยื่นคำแถลงการณ์หรือเอกสารใดๆ เพิ่มเติมได้ ทั้งนี้ ก่อนที่คณะกรรมการจะสิ้นสุดการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๑๒ อุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นอุทธรณ์ที่ยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามกฎหมาย

เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม ให้คณะกรรมการทำการไต่สวน รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานทั้งหมดที่ใช้ในการลงโทษ ประกอบกับอุทธรณ์ ทั้งนี้ ให้มีอำนาจเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ หรือให้หน่วยงานส่งเอกสารหลักฐานมาประกอบการพิจารณา

ข้าราชการผู้ใดไม่ให้ความร่วมมือต่อคณะกรรมการให้ถือว่าเป็นการไม่ถือและไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามวินัยตามควรแก่กรณี

ข้อ ๑๓ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ในเวลาใดๆ ก่อนที่คณะกรรมการจะพิจารณาอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยการถอนอุทธรณ์จะต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อหัวหน้าสำนักงานอธิการบดี เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ขอถอนอุทธรณ์แล้ว ให้การพิจารณาอุทธรณ์สิ้นสุดลง

ข้อ ๑๔ การพิจารณาอุทธรณ์ คณะกรรมการจะต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้ได้ความจริงและยุติธรรม

ในการพิจารณาอุทธรณ์ หากคณะกรรมการเห็นว่า เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม จะทำการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม โดยคณะกรรมการเป็นผู้ทำการสอบสวนเองหรือจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการทำการสอบสวนแทนก็ได้

ข้อ ๑๕ ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

- (๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์
- (๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องเหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น
- (๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องเหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ควรได้รับโทษเบาลง ให้มีมติให้ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง
- (๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องเหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์เป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้มีมติให้สั่งงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้
- (๕) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องและเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย ให้มีมติให้ยกโทษ
- (๖) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม
- (๗) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องเหมาะสมกับความผิดและเห็นว่ากรณีนี้มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๔๗ แต่ถ้าเห็นว่าการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงของผู้อุทธรณ์เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.พ.อ. กำหนด ให้มีมติเพิ่มโทษตามควรแก่กรณีตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ
- (๘) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี
- (๙) การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ยุติการพิจารณาอุทธรณ์แต่จะมีมติตาม (๒) มิได้
- (๑๐) ถ้าผู้อุทธรณ์ตายระหว่างอุทธรณ์ การอุทธรณ์จะพิจารณาต่อไปก็ได้ เฉพาะเพื่อประโยชน์แก่ผู้อุทธรณ์เท่านั้น

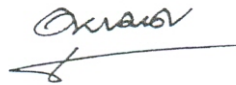
กรณีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้ร่วมกันกระทำหลายคน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน มีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ แต่ตามพฤติการณ์ปรากฏว่ามีเหตุในลักษณะคดีเดียวกันกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้คณะกรรมการมีมติให้ผู้ถูกลงโทษที่ไม่ใช้สิทธิอุทธรณ์นั้น ได้รับการพิจารณาให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๑๖ เมื่อคณะกรรมการได้มีคำวินิจฉัยใดๆ ให้อธิการบดีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือภายในเจ็ดวัน นับแต่ได้รับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ได้มีคำสั่งยกอุทธรณ์ ลดโทษ หรืองดโทษ ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปไม่ได้ แต่ถ้าเป็นคำสั่งเพิ่มโทษ ไล่ออก หรือปลดออกจากราชการ หรือคำสั่งให้ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ แล้วแต่กรณีต่อ ก.พ.อ.

ข้อ ๑๘ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดกรณีที่เกิดปัญหาจากการใช้ข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(ศาสตราจารย์ศุภมาส พนิชศักดิ์พัฒนา)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร